

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Sebastiani Henrici Penzingeri, Consistorialis
Passaviensis, Decani, & Parochi in Trauttmansdorff ad
Laitam Bonus Ordo Triplicis Formatæ Concionis Moralis In
Omnia Festa Sanctorum In Amplissima ...**

Penzinger, Sebastian Heinrich

Solisbaci, 1698

Disc. IX. Mens ac anima Virginis Labem nescit. Innocentia, ac Immaculata
conceptio Mariæ scriptis Doctorum Ecclesiæ, & piis cogitationibus
confirmatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51763](#)

DISCURSUS IX.

Sine peccato originali concepta est B.V. Maria.

Exordium.

Praevidens increata Sapientia, nasciturum in progre
sæculorum inter Adæ posteros dubium quoddam, in
scilicet Mater ejus ad contrahendam originalis pe
cati maculam sub communi lege comprehendendi
beat, an verò non? valde sapienter ac provideè dispositus, ut
ad augendam fidelium pietatem, & ad Matris suæ dignioris
æstimationem, ac yenerationem, tale quid in sacris Canonis
scriberetur, unde illam exemptam facile deduci posset. *Tu
pulchra es amica mea, & macula non est in te.* Cant. 4. 8.
Quam enim aliam sibi verba hæc significationem vendicari
possunt, quam pro immaculatâ Virginis Conceptione favo
ribilem dubii resolutionem? etenim indubitatum, & em
omnem controversiam est, Beatam Mariam semper Vir
ginem nullum unquam contraxisse actuale peccatum, sed
ut contrarium nemo non sine blasphemiam possit effari; solum
inter orthodoxos quosdam ortum est dubium, an illud origi
nale peccatum contraxerit Virgo, quo homo, non ex pro
prio defectu, sed ex communi lege naturæ coinquatus
hoc autem dubium Deus ille, qui fallere, aut etiam falli no
potest, clarè satis resolvit, dum Genitrici suæ loquens ait: *Tu
pulchra es amica mea, & macula non est in te.* Veritatem hanc
SS. Patres. divino, ac Mariano honori consonam unanimi sensu SS. Petri
tuentur. *Omnis itaq. mortui sunt in peccatis, nemine pro
excepto, demptâ Matre Dei, sive originalibus, sive etiam o*

S. Anselm. luntate additis. scribit S. Anselmus. in Comment. ad cap.
epist. 2. ad Corinth. *Sicut primus Adam formatus fuit ex terra
antequam esset maledictus, ita secundus Adam formatus fuit ex
terra, Virgine nunquam maledicta. perorat S. Andreas Apo
stolus. Ius in ejus vitâ. Decuit Matrem Dei esse purissimam, sive id*

ine peccato; unde non solum quando puella, sed quando parvula, sanctissima, & in utero sanctissima, & in conceptione sanctissima, eleganter discurrit S. Thomas à villâ novâ. Cant. 3. de ^{S Thomas}
Nac. B. V. Nec sustinebat Justitia, ut illud vas electionis com-^{à villâ novâ}
munibus lassaretur injuriis, quoniam plurimum à ceteris diffe-
rens, natura communicabat, non culpa, dixerit S. Cyprianus. S. Cyprianus.
serm. de Nat. Christi. Hec est originalis pæna delicti, à quâ
nemo, quamvis eximia polleat sanctitate, liber existit: quo-
quot enim ex ipsâ nati sunt propagine (exceptis duntaxat Me-
diatore Dei, & hominum, Homine Jesu, & ipsis Matre) sub
hic peccati lege sunt conditi. effatur S. Laurentius Justinianus. S. Laurentius
de casto connubio. cap. 7. Concludit tandem S. Petrus Da- Justinianus.
mianus. serm. de Assumpt. B. V. Caro enim Virginis ex Adam S. Petrus
assumpta, maculas Ada non admisit, sed singularis continentia
paritas incandorem lucis aeterna conversa est. Ergo nos quoque
implorata Spiritus S. gratia, immaculatam Virginis Conce-
ptionem dignis Conceptibus defendamus.

CONCEPTUS I.

Pulchra ac decora nimis Regina Esther, quam præ reli- Conferma-
quis Virginibus Assuerus rex adamaverat, cuius capitî rex
ipse coronam regiam imposuerat, quæ potentissimâ suâ apud
regem intercessione totius populi vitam conservaverat, pri-
vilegiorum Virginis Dei Matris Mariæ, vera est figura. Ex no-
mine regis Assueri, littera signata ipsis annulo missa sunt per
cursores regis, ad universas Provincias, ut occiderent, atq; dele-
rent omnes Iudaos, à pueris usq; ad senes, parvulos, & mulie-
res uno die, hoc est tertio decimo mensis duodecimi, qui vocatur
Adar, & bona eorum diriperent. Esth. 3. cap. de gente Judaicâ,
& regina Esther erat, quis ergo non crederet, & ipsam de-
creto regis comprehendì, quo omnes Judæi, parvuli, & mu-
lieres, pueri & senes occidendi erant, particula enim *omnis*,
neminem prorsus videtur excludere? minimè: nam contra-
rium eventus monstravit, & ad pedes regis supplicabunda
Esther gratiam obtinuit, felixque obaudiit: *Noli metuere,*

non morieris, non enim pro te, sed pro omnibus hæc lex constituta est. Mira sententia! si pro omnibus, ergo etiam pro te non pro te, sed pro omnibus definit rex, reginam suam, tunc Judæam, suo decreto excipiens, lege communis gratiosissimam solvens: Unde hoc reginae privilegium? unde tanta regia potestas? Princeps Philosophorum Aristoteles fundamentum hujus privilegii lib. 3. Politicorum, cap. 9. elucidat, dicens: *Magna nobilitas communibus Civitatis iuribus non est subiecta.* Et pro Augusta stat lex 31. ff. de LL. Princeps legibus solutus. *Augusta autem, licet legibus soluta non est, Princeps verius dem illi privilegia tribuit, quæ & ipse habet.* Summa nobilitatis, immo regiae dignitatis erat Esther, communis ergo contra Judæos legi non subiecitur; amantissima regis Allion Augustae erat, eadem ergo cum ipso privilegia regis induitam sortita est. Justo Regis æterni judicio, rectâ Dei lege, *Adam omnes moriuntur.* 1. ad Cor. 15. cap. Ob rationem quæ in *Adam omnes peccaverunt.* ad Rom. 3. cap. *Omnis natus filii ira.* Sed & Maria Virgo verus est homo, ergo & ipsa Adam peccaverit, & consequenter morietur in Adam? Netimeas, non morieris in Adam, ait Legislator æternus, non enim pro te, sed pro omnibus hæc lex constituta est: ab aliis lege Maria soluta, à peccato etiam originali speciali privilegio est præservata; Maria post Deum ipsum nobilissima ac dignissima persona, Filia Patris cœlestis, Mater Unigeniti Filii Dei, augustissima sponsa Spiritus S. communis hominum legacie, iudicio non est subiecta, sed præ omnibus creaturis à Conditore omnium singularibus Prærogativis ac privilegiis est donata, ipsa sola Mater facta, sed intacta permanens Virgo, ipsa sola ex dolore genuit Salvatorem mundi, ipsa sola corpore, & anima cœlum assumpta, ipsa sola sine macula originali est concepita. Roborat Conceptum hunc S. Thomas de villa novâ Cant. 12. Nat. B. V. Non enim decebat sanctuarium Det, donum sapientie reliquiarium Spiritus, urnam manna cœlestis, aliquam in selatum habere. Maria igitur in Adam non peccavit, & consequenter in Adam non est mortua; speciale est privilegium Mariæ, quæ alteri non dabatur.

CONCEPTUS II.

Sicut lilyum inter spinas, sic amicamenta inter filias Adæ. canit Ieronimus de Mariâ. Cant. 2. cap. Quid laudabilius lilio, quod medias inter spinas consistens, nullius puncturæ sensu leditur, candore integratæ illæsa florescit, suavitatis incorruptæ inter spinarum acumina fragrat odore? Ecce tibi Mariam, unam Dei amicam inter filias Adæ, sicut lilyum inter spinas. *Peccatum,* ut ait Gregorius Nyssenus. orat. 21. de Nat. Dom. in Scriptura vocatur *spina.* Inter spinas primogenitorum tuorum, qui in peccatis concepti fuere, Maria Virgo in Conceptione suâ immaculata permanxit. Unde S. Petrus Damiani serm. 3. de Nat. B. V. *Sicut lilyum inter spinas,* inquit, *sic beatissima Virgo Maria eniuit inter filias, quæ de spino propriae Iudaorum candescebat.*

CONCEPTUS III.

Hæc singularis gratia immaculatæ Conceptionis, Beatæ Virginis præstita, à regio Prophetæ prædicta fuisse videtur, cum dixit: *Adjuvabit eam Deus manæ diluculo.* Nimirum patrocinabitur, favebit, suppeditas feret Dominus Deus Mariæ Virginis, in veram suam Matrem præelectæ. Sed quando, & quo tempore id fiet? ô David? *manæ diluculo,* antequam illucescat; in instanti videlicet Conceptionis suæ, præservando ipsam à peccato originali: hinc ubi vulgata dicit: *Adjuvabit eam Deus manæ diluculo.* legit S. Hieronymus. *Auxiliabitur ipsi Deus in ipso ortu matutino.* ut nimis digna solis Justitiæ aurora elucescat, vel summo manæ. Præclarè Hugo de S. Victore serm. 34. de Instit. Monasticâ. *Beata igitur Virgo Maria, vere aurora clarissima fuit, quæ suo magnifico jubare, præcedentium Patrum claritatatem minoravit.*

CONCEPTUS IV.

Patrem coelestem de filiâ suâ adeò fuisse sollicitam, ut eam planè absconderit, refert Sapiens Ecclesiastici. 42. cap. *Filia Patris abscondita est.* Quæ alia creaturarum omnium Fi-

lia Patris cœlestis est, quām benedicta semper Virgo Maria Dei Filia (inquit S. Germanus Patriarcha Constantinopolitanus Fragmento 13. in Mariali à Maracio edito) praesta in habitationem universalis Regis seculorum, & in restorationem generis nostri. Sed cur abscondita? an tot infamia pericula, & quibus abscondendo eripere, aut tot inimicorum latebant insidiae, ob quas amantissimam Filiam suam Per cœlestis sibi voluit reservare? Maria Dei Filia in habitatione Unigeniti Filii Dei singulari studio præparata, thesaurus tiosissimus ac Deo charissimus erat; ita Richardus à S. Lauro de laud. B. V. Maria est thesaurus, quia in eâ, ut in philacio reposuit Dominus omnia dona gratiarum, meritorum virtutum, & prærogativarum, donorum, & charismatum. tandem nunc est, ut cum Gregorio hom. 11. in Evang. loquitur quod thesaurus absconditur, ut servetur, in presenti etenim quasi in via sumus, quā ad Patriam pergimus, maligni spiritus iter nostrum quasi quidam latrunculi obseruantur, depredi ergo desiderat, qui thesaurum publicè portat in via. Hinc nunc igitur Filiam Patris absconditam, Mariam Virginem, per peccatum etiam originale malignis spiritibus, tamquam latrunculis in prædam cederet pretiosissimus hic Dei thesaurus. Rationem hanc reddit purpuratus Ecclesiae Doctor Hieronimus, epist. 19. cap. de Assumpt. *Ut ne sciat violari, neg. coram ullis insidiarum fraudibus.* Ave Maria Virgo, Dei Mater, Fili Patris dignissima, dolosis satanæ temptationibus abscondita ab omni etiam originali peccato libera, pura, innocens, & immaculata!

CONCEPTUS V.

Indignatus erat Deus toti generi humano, quia gravissimis suis sceleribus eum offenderat. Gen. 7. cap. Quinque pter merita totum mundum statuit mulctare poenam, unde luvio eundem submersit, quando in tantam excrevit aqua titudinem, ut altissimos operuerit montes. *Quindecim dies altior fuit aqua super montes, quos operuerat.* vers. 20. *Si*

nihilominus arca Noë evasit illæsa, & incolumis; unde volens tandem experiri Noë, num aquæ cessassent diluvii, emisit columbam, quæ postquam diu spatio sos peragraffet aëris campis, nec ubi figeret pedem, reperisset, reversa est ad arcam, iportans secum ramum virentis olivæ. *At illa venit ad eum ad vespere, portans ramum olivæ virentibus foliis in ore suo.* Gen. 8. cap. S. Ambrosius. lib. de Noë & arcâ. cap. 16. & cum eo doctissimus Cajetanus. in cap. 7. Gen. inquirit, quomodo columba in reditu ad arcam ramum illum olivæ virentis inventire potuerit adhuc illæsum? & quidem optima est hæc difficultas, etenim tanto impetu aquæ diluvii fluxerunt, & decurserunt undique super terram, ut non solum arbores eradicarent, verum etiam altissimos terræ adæquârint montes. In quâgitur terræ parte, inquit S. Ambrosius, olivæ istius ramum columba invenit? & respondet, nunquam hanc arborem fuisse evulsam, & eradicatedam, tametsi vehementissimus fuerit aquarum impetus, adeoque quamvis aliæ arbores eradicatedæ, & deperditæ fuerint, olivam tamen in suo flore ac vigore permanisse, & propterea loquens de Noë justo dicit: *Gavîsus est vir justus, videns fructum de veteri semine aliquem reservatum,* & inde collegit misericordia insigne divina, quod fructum demonstrasset, cui non potuissent nocere diluvia. Quasi diceret: Sanctus ille seniculus Noë summè gavîsus fuit videns, quod in communi, & universalis terræ exterminio, post eradicatas, & evulsa omnes arbores, una nihilominus ab universalis diluvio illæsa, & præservata remanserit, oliva nimis tûm, quæ in pristinâ suâ viriditate, & vigore permanxit, & perseveravit. Quemadmodum ergo in universalis diluvio omnes reliquæ submersæ sunt arbores, imò prorsus deperditæ, & sola conservata fuit oliva; ita omnes creaturæ rationales maculam contraxerunt originalem, & conservata præ omnibus fuit sola mystica oliva Maria Virgo, de quâ ait Ecclesiasticus. cap. 14. *Quasi oliva pœnitentia in campus.* Nempe seniculus Noë typus fuit Patris æterni, qui è cœli arcâ, super mysticam hanc olivam Mariam Virginem: *Ego autem quasi oliva fructifera in domo Dei, columbam mysti-*

mysticam Spiritum S. emisit. *Spiritus Sanctus supervenienter*.
Lucæ. 1. cap. Evulsiſ itaque, & ſubverſiſ cunctiſ arbores, iſ
est, fuſque déque everso genere humāno: Video homine
arbores ambulantes, ſola hæc oliva immaculata innocua
ſuæ viriditatem conservavit, atque in Conceptione ſuā illa
permanſit, ut potè quam Deus omnipotens præviſam Unig-
niti filii ſuī Matrem, à primo Conceptionis ſuā infantia
originaliſ peccati labē præſervavit, ſicque cum gaudio mihi
cam columbam Spiritum S. unā cum olivā myſticiā Mariæ Vir-
gine revertentem, in arcā coeli intulit. Subſcribit confe-
tionem hanc Marianus calamus S. Joannis Damasceni. In
de Fide orthod. cap. 15. Beata Virgo in domo Dei plantata,
per Spiritum Sanctum ſaginata, inſtar oliva frugifera, con-
tum omnium domiciliū efficitur, ut, qua viaductū ab omni
jufce vite, & carniſ concupiſcentiā mentem abſtrahifet, atra
Virginem cum corpore animam conserváſſet, ut eam decibet
Deum ſi nō ſuo exceptura erat, sanctus enim ipſe cum ſit, nō
etis requieſcit.

CONCEPTUS VI.

Ob inobedientiam Adami protoparentis nostri, tem-
à Domino maledictam, refert liber Genes. 3. cap. *Maledic-*
teria in opere tuo. Aquam tamen nullibi legimus à Deo in-
ledictam. Si nunc ubique locorum terræ aquam ſociavit De-
cour aquæ pepercit misericors, dum terram justus Deus ma-
dixit? quæſtioni huic clarissimè respondet magnum Ecclesi-
ſtico lumen Augustinus de Mirabilibus Scripturæ. Notandum ē
quit, aquam à Deo ordinatam eſſe, ut pro abluendū, ac puri-
candis à peccato Adami hominibus medium ſaluberrimum de-
viret, aqua igitur, quā mediā gratiam Dei, & misericordiam
consequimur, reverentialiter pepercit misericors Deus, tam
omni prorsus maledictione absolvit. Ex doctrinā ſeraphi
Bonaventuræ. in ſpeculo B. V. lect. 3. Non ſolum fons,
abyſſus, ſed mare dicitur Maria, propter affluentiam, & copi-
gratiarum. Sicut ergo misericors Deus materiali aqua

cit, & pro saluberrimo gratiæ divinæ medio prævisam à male-
dictione absolvit; ita pariter, juxta mentem præfati Ecclesiæ
Doctoris, inexhaustum divinarum gratiarum mare, Mariam
humillimam benignè respexit, peccatorem inter & Deum
iratum, unicam mediaticem, præelectam unigeniti filii sui
Matrem, à maledicto Adæ clementer absolvit misericors Pater.
Quis, orò, hujus Virginis gratiam sufficit enarrare? exclamat
S. Laurentius Justinianus. serm. de Annunt. B. V. ab ipsa namq;
sui conceptione in benedictionibus preventa dulcedinis, atq; a
damnationis aliena chyrographo prius est sanctificata, quam
nata.

CONCEPTUS VII.

Corpori mortuo Jesu Christi, quod magnis precibus à Pi-
lato obtinuerat Joseph ab Arimathea, reclinatorium mundis-
sum providit, involutum enim in sindone mundâ, posuit
in monumento novo, quod ipse exciderat in petrâ, in quo
adhuc numquam quisquam positus fuerat. Ita S. Matthæus.
cap. 27. *Et accepto corpore, Joseph involvit illud in sindone mun-
dâ, & posuit illud in monumento suo novo, quod exciderat in
petrâ.* Curtanta sindonis mundities corpori jam mortuo ex-
hibetur? Ut quid non aliis hominum mortuorum cadaveri-
bus corpus mortuum Salvatoris adjunxit piissimus hic Joseph?
Quid sibi vult monumenti istius novitas Christo Jesu tam folli-
cite excisa de petrâ? Ut nimirum mortuo etiam corpori filii
hominis, mundicie sindonis, & novitate monumenti, con-
digna reverentia, & puritas exhiberetur. Domus Dei ab æter-
no Patre ordinata, quam Filius Dei vivi inhabitaret, Virgo
Maria erat, uterus ejus virginalis sindon mundissima, in quâ
vivum Corpus Jesu Christi, Mater intemerata involvit, ibi-
demque novem mensibus Virgo conservavit. Si jam Corpus
Christi mortuum sindone mundâ involvi, & poni in mon-
umento novo, ubi nunquam quisquam positus fuerat, divina
providentia disposuit, ne contiguitate cadaveris deturpari,
aut maculis telæ contaminari contingeret; quantò magis,

i

cor-

corpori vivo inhumanati filii sui domum, Virginem ab omni etiam peccati originalis maculâ mundissimam præservare, & ludque in sindone mundissimâ, utero scilicet virginali, omni corruptionis experie, non sine speciali divinâ dispositione involvi, æterno Patri complacuit. Observatio hæc est Dionysii Carthusiani. lib. 1. de præconio, & dignitate Mariae. an. 37. *Providit nempe Pater aeternus, preparavitq; unigenito suo convenientem proportionatamq; genitricem, non ut q; nisi pulcherrima atq; suavissima oscularetur puella, Materq; mundissima.* Quod ipsum etiam Marianè ponderat S. Bernardus. serm. 1. Assumpt. B. V. *Absit, ut proprii quidquam inquinamenti dama hec aliquando habuisse dicatur, ut in eâ proinde scopâ Lazarus rereatur.*

Epilogus.

Immaculatam Virginem Dei Matrem, librum erando nominat Richardus à S. Laurentio. lib. 2. de laud. B. V. Dignitate, Scientiæ profunditate, multimodâ difficultate, scientiarum inscrutabilitate, & omnis generis utilitate grandem, in quo continetur scientia omnis, quæ pertinet ad salutem. *librum Sapientia.* S. Antoninus part. 4. tit. 1. §. cap. 5. §. 1. Quid continet in se sapientiam, id est, Dei Filium, & ideo operam esse puram ab omni peccato. Ad hunc nos invitat Bernardinus de Busto, in Mariali part. 9. serm. 2. *Cupientes ergo vitam aeternam pervenire, studeant in libro isto die ac nocte, & eo se faciant adscribi per devotionem. Amen.*

*Anna suam natam conceperat immaculatam,
Laudibus hanc tollant, tellus, & astra, colant.
Tu quoq; felicem pre cunctis dic Genitricem,
Quam tulit ille sibi, qui se dat ipse tibi.*

